

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 49/18

Люксембург, 17 април 2018 г.

Решение по съединени дела C-195/17, C-197/17—C-203/17, C-226/17,
C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17—C-286/17 и
C-290/17—C-292/17
Helga Krüsemann и др./TUifly GmbH

„Самоволната стачка“ на летателния персонал след изненадващо съобщение за предстоящо реструктуриране не представлява „извънредно обстоятелство“, позволяващо на авиокомпанията да се освободи от задължението си да изплаща обезщетение в случай на отмяна или голямо закъснение на полети

Рисковете, произтичащи от социалните последици, които съпътстват такива мерки, са присъщи на нормалното упражняване на дейността на авиокомпанията

На 30 септември 2016 г. ръководството на германската авиокомпания TUifly изненадващо съобщава на служителите си за план за реструктуриране на предприятието. В резултат от съобщението в продължение на около седмица, след призив на самите служители, летателният персонал излиза в отпуск по болест. Между 1 и 10 октомври 2016 г. процентът на отсъстващите поради болест, обикновено около 10 %, достига до 89 % при членовете на екипажа в пилотската кабина и до 62 % при салонния персонал. Вечерта на 7 октомври 2016 г. ръководството на TUifly уведомява служителите, че е постигнато споразумение с техните представители.

Заради тази „самоволна стачка“ много от полетите на TUifly са отменени или пристигат със закъснение от три или повече часа. Въпреки това, тъй като счита, че са налице „извънредни обстоятелства“ по смисъла на Регламента на Съюза относно правата на пътниците във въздушния транспорт¹, TUifly отказва да изплати на засегнатите пътници обезщетенията, предвидени в него (250, 400 или 600 евро, в зависимост от разстоянието). Amtsgericht Hannover и Amtsgericht Düsseldorf (Районен съд, ХанOVER и Районен съд, Дюселдорф, Германия), сезирани с искове за изплащането на такива обезщетения, питат Съда дали спонтанното отсъствие на съществена част от летателния персонал под формата на „самоволна стачка“ като разглежданата по делата, попада в понятието „извънредни обстоятелства“, при което авиокомпанията би могла да се освободи от задължението си за изплащане на обезщетение.

С днешното си решение Съдът дава отрицателен отговор на този въпрос: спонтанното отсъствие на съществена част от летателния персонал (под формата на „самоволна стачка“ като разглежданата по делата), която започва след изненадващо съобщение на опериращия въздушен превозвач за предстоящо реструктуриране на предприятието, след като е отправен призив, но не от представителите на работниците и служителите в предприятието, а спонтанно от самите тях, които излизат в отпуск по болест, не попада в обхвата на понятието „извънредни обстоятелства“.

Съдът напомня, че регламентът предвижда две кумулативни условия, за да може определено събитие да се окачестви като „извънредни обстоятелства“: 1) поради своето естество или произход то не трябва да бъде присъщо на нормалното упражняване на дейността на въздушния превозвач и 2) то трябва да се намира извън ефективния му

¹ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

контрол. Само фактът, че в съображение от регламента е посочено, че такива обстоятелства могат да възникнат по-специално в случай на стачка, не означава, че стачката е непременно и автоматично основание за освобождаване от задължението за обезщетяване. Напротив, следва във всеки отделен случай да се преценява дали двете посочени по-горе условия са изпълнени.

В случая Съдът констатира, че тези две условия не са изпълнени.

Първо, всъщност реструктурирането и реорганизацията са част от нормалните мерки за управление на предприятията. В този смисъл при упражняването на своята дейност обичайно на авиокомпаниите се налага да се справят със спорове, ако не и с конфликти със служителите или с част от тях. Следователно в положение, каквото възниква в TUIfly в края на септември и началото на октомври 2016 г., рисковете, произтичащи от социалните последици, които съпътстват такива мерки, трябва да се считат за присъщи на нормалното упражняване на дейността на съответната авиокомпания.

Второ, не може да се приеме, че разглежданата в случая „самоволна стачка“ се намира извън ефективния контрол на TUIfly. Действително, тази „самоволна стачка“ не само започва след решение на TUIfly, но въпреки високия процент на отсъстващите същата е преустановена след споразумението, сключено на 7 октомври 2016 г. от TUIfly с представители на работниците и служителите.

Съдът отбелязва също, че обстоятелството, че въпросното социално движение би трябвало да се квалифицира като „самоволна стачка“, тъй като не е започнала официално по инициатива на синдикална организация, е без значение при преценката на понятието „извънредни обстоятелства“.

Всъщност, ако трябва между видовете стачки да се разграничат онези, които на основание на приложимото национално право са законни, от стачките, които не са, за да се реши дали трябва да се квалифицират като „извънредни обстоятелства“ по смисъла на регламента относно правата на пътниците във въздушния транспорт, това би поставило в зависимост правото на обезщетение на пътниците от социалното законодателство във всяка държава членка, което би накърнило целите на този регламент, а именно да се гарантира високо равнище на защита на пътниците, както и упражняване на дейността на въздушните превозвачи при хармонизирани условия на територията на Съюза.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с **Нанчо Нанчев** ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106